

Bilag til bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven

Vurderingen foretages i første omgang af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 49 a. Vurderingen af, om udlændingen kan udsendes, foretages i overensstemmelse med bl.a. flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1. Muligheden for i medfør af konventionens artikel 33, stk. 2, at udsende en flygtning, uanset om den pågældende risikerer forfølgelse, har ikke nogen betydning i dansk ret som følge af det absolutte udsendelsesforbud i udlændingelovens § 31, stk. 1.

Finder Udlændingestyrelsen, at udlændingen kan udsendes, fordi den pågældende ikke risikerer forfølgelse eller torturlignende overgreb, anses afgørelsen automatisk for påklaget til Flygtningenævnet.

Finder Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, at udlændingen ikke kan udsendes, skal det samtidig besluttes, om udlændingen på ny kan gives opholdstilladelse. Den udviste udlænding meddeles opholdstilladelse på ny, hvis særlige grunde taler derfor. Afgørelsen herom beror på en konkret afvejning. Denne afvejning skal med hensyn til udlændinge, der isoleret set risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, foretages i overensstemmelse med flygtningekonventionen.

Hvis udlændingen ikke meddeles opholdstilladelse på ny, er den pågældende henvist til såkaldt tålt ophold her i landet, indtil udsendelse bliver mulig. Vurderet ud fra asylmyndighedernes praksis vil det være udlændinge dømt for særlig farlige forbrydelser, der henvises til tålt ophold.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets virksomhed efter § 49 a sker uden hensyn til, om den udviste flygtning formelt set må antages at have bevaret sin flygtningestatus, jf. det ovenfor anførte. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet tager alene stilling til, om udlændingen ved udsendelse risikerer overgreb som nævnt i udlændingelovens § 31, og i bekræftende fald, om den begåede kriminalitet er til hinder for meddelelse af en ny opholdstilladelse efter § 7 eller § 8.

Det er på den anførte baggrund samlet Integrationsministeriets opfattelse, at de foreslåede regler om udvisning – på samme måde som de allerede gældende udvisningsregler, der sidestiller flygtninge med andre udlændinge (udlændingelovens § 22, nr. 4-7) – ikke indebærer, at flygt-

ninge udvises i strid med flygtningekonventionen.

Spørgsmål 4:

Er UNHCR enig i flere af de høringsberettigede organisationers kritik af, at lovforslaget er i strid med flygtningekonventionen?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 3 ad L 128.

Spørgsmål 5:

Hvad er ministerens kommentar til, at en række organisationer påpeger, at det ikke er konventionsmedholdeligt at sidestille flygtninge og indvandrere?

Svar:

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder flygtningekonventionen.

Integrationsministeriet har i anledning af høringsvaret fra UNHCR samt de øvrige henvendelser om lovforslagets forhold til flygtningekonventionen udarbejdet et sammenfattende og præciserende notat om dette spørgsmål. Notatet er i dag sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Spørgsmål 6:

Er ministeren enig i, at en flygtning, som er dømt til udvisning, og som har udstået sin straf, normalt ikke vil kunne få asyl i Danmark – medmindre særlige forhold taler herfor – fordi mennesker, som har en udvisningsdom, får et indrejseforbud?

Svar:

I tilfælde, hvor retten træffer afgørelse om at udvise en flygtning, mister den pågældende sin opholdstilladelse og meddeles et indrejseforbud. Indrejseforbudets længde afhænger af længden af den straf, udlændingen er blevet idømt.

Efter udlændingens afsoning af straf skal Udlændingestyrelsen foretage en asylretlig vurdering af, om udlændingen kan udsendes, uden at den pågældende risikerer forfølgelse eller torturlignende overgreb. Denne vurdering foretages i overensstemmelse med internationale konventi-